

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδοιζομένη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ σίγλος λεπτὰ 25
Ἐξοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀγεί πανθήμερον ἑορτὴν ἐπὶ τῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ ἀμφοτεριδί τῆς βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α΄ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων. Εἶναι ἄραγε τὸ γεγονός, ὅπερ πανηγυρίζει σήμερον τὸ ἔθνος, ἀνάξιον προσοχῆς καὶ πρέπει νὰ παρέλθῃ ἀπαράτηρητον; Ἦ συγκίνησις, ἥτις διοτρεῖται ὀλόκληρον τὸ ἑλληνικὸν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, μαρτυρεῖ περὶ τοῦ ἐναντίου. Ἦ Βασιλεία ἐν Ἑλλάδι ἀποτελεῖ θεμελιώδη θεσμὸν, κεκυρωμένον ὑπὸ τῆς γενικῆς βουλήσεως τοῦ ἔθνους, καὶ ἱστορικῶς τεθεμελιωμένον ἐν τῇ συνειδήσει αὐτοῦ. Πανηγυρίζοντες ἔθεν τὴν ἐπ' αἰσίους συμπλήρωσιν εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς ἀνακαινίσεως αὐτῆς, πανηγυρίζομεν γεγονός ἐπίτημον καὶ πολισημιαντὸν τοῦ πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἡμῶν βίου, δυστυχεῖς δὲ οἱ μὴ αἰσθανόμενοι τὴν καρδίαν των πάλλουσαν ἐπὶ τῇ συντελέσει αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἡ βασιλεία τοῦ Γεωργίου Α΄ ἀνιδρύθη καὶ διέρρευεν ἐπὶ εἰκοσι καὶ πέντε ἔτη χωρὶς νὰ ὑποτυπώσῃ τὸν χαρακτήρα τοῦ Βασιλέως καὶ χωρὶς τὰ ἐπιδράσῃ οὐσιωδῶς εἰς τὴν ἀνέλιξιν τοῦ ἔθνικοῦ καὶ πολιτικοῦ ἡμῶν βίου καὶ χωρὶς νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου, ἵνα ἡ χώρα μείνῃ ἀπαθῆς ἢ ἀδιάφορος ἀπέναντι τοῦ σταθμοῦ, ἐν ὁρῶνται ἡ πρώτη αὐτῆς εἰκοσιπενταετηρίδος; Ὁ ἰσχυριζόμενος τοῦτο ἤθελεν ἀρνηθῆ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου καὶ ἀμφιβάλλει περὶ τοῦ ἐδάφους, ἐφ' ᾧ ἱσταται.

Ἦ βασιλεία τοῦ Γεωργίου τοῦ Α΄ σημεῖόν νέον σταθμὸν εἰς τὴν ἀνέλιξιν τοῦ ἔθνικοῦ καὶ πολιτικοῦ ἡμῶν βίου, τὰ μᾶλλον δ' ἀξιοσημείωτα συμβάντα τῆς τελευταίας εἰκοσιπενταετίας στενωπῶς συνεδέθησαν μετὰ τῆς Βασιλείας εἴτε ὡς θεσμοῦ, εἴτε ὡς προσωπικότητος. Ἀρκεῖ νὰ μνημονεύσωμεν δύο ἐπεκτάσεις τοῦ βασιλείου ἐδαφικῆς συντελεσθείσας ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Γεωργίου καὶ τὴν ἀνεύθυνον λειτουργίαν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος, ἵνα δείξωμεν, ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς Βασιλείας ἐξεπλήρωσε τὸν προορισμὸν του καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν πραγματοποιήσιν δύο ἀναποφεύκτων ὄρων τῆς ἔθνικῆς υπάρξεως καὶ ἐπιδόσεως.

Τὸ πρῶτον, τὸ τῆς ἐδαφικῆς ἐπεκτάσεως, γεγονός τόσον συνδεδεμένον μετὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι Βασιλείαν, δὲν ἔχει ἀνάγκην μαρτυρίας, διότι ἐπιμαρτύρεται ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τῆς χώρας ἀνταποκρίνεται δὲ πρὸς προαιωνίους πόθους τοῦ ἔθνους, διὰ νὰ μὴ ἔχῃ ἀνάγκην

ἐξάρσεως. Τὸ δεύτερον, τὸ τῆς ἀνευθύνου λειτουργίας τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος, μαρτυρεῖται ὑπὸ τῆς καθημέραν πείρας, διὰ νὰ μὴ ἔχῃ ἀνάγκην ἄλλης ἀποδείξεως. Ἦ Ἑλλάς κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς πολιτικῆς οὐτῆς ἀποκαταστάσεως, ὑπέστη τόσα θεινὰ ἐκ τῆς παραποιήσεως καὶ τῆς ἀνελευθέρου ἐφαρμογῆς τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος, ὥστε γνωρίζει νὰ ἐκτιμᾷ κατ' ἀξίαν τὴν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Γεωργίου εὐλογίαν αὐτοῦ ἐφαρμογῆν, καὶ νὰ διατελῇ εὐγνώμων ἐπὶ τοῖς ἀποτελέσμασιν αὐτῆς πρὸς τοὺς ἐργάτας τῆς κανονικῆς καὶ ἀνευθύνου λειτουργίας του.

Ἦ Βασιλεία Γεωργίου εὐτυχήσασα νὰ βάλῃ θεθείας ρίζας ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους καὶ ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς συνειδήσεως διὰ συνετῆς καὶ εὐλογίως πολιτείας, διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς διαδοχῆς εἰς Ἑλλήνας ἀπογόνους καὶ διὰ τῶν προσωπικῶν ἀρετῶν τοῦ Βασιλέως, ἀποτελεῖ μετὰ τοῦ ἔθνους ἐν-ὄλον, ἀξίον τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ὁ ἑλληνικὸς λαός, ὅστις συνεχῶς πλανᾶται περὶ τὴν ἐκτιμῆσιν τῶν καθέκαστα τῶν πολιτικῶν ἰδρυμάτων, οὐδέποτε πλανᾶται ἐν τῇ ἐκτιμῆσει αὐτῶν ἐν τῷ συνόλω. Διὰ τοῦτο ἐκτιμῶν κατ' ἀξίαν καὶ τὸν θεσμὸν τῆς Βασιλείας του, πανηγυρίζει γηθυσύνως τὴν αἰσίαν συμπλήρωσιν τῆς πρώτης εἰκοσιπενταετηρίδος τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως, συμμερίζεται τὴν χαρὰν τῆς οἰκογενείας του καὶ εὐχεταὶ ὀλοφύχως ὑπὲρ τῆς μακροημερεύσεως αὐτοῦ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἔθνους.

Ἡ Ὀλυμπιακὴ ἔκθεσις.

—ο—

Ὡς εἶναι γνωστὸν ἐκ τῆς ἱστορίας, ἡ ἀρχαία Ἑλλάς ἀπετελεῖτο ἐκ πολλῶν αὐτοτελῶν καὶ ἀνεξαρτήτων ἀπ' ἀλλήλων πολιτειῶν, αἵτινες ἦσαν μὲν ἐλευθεραὶ καὶ ἀνεξάρτητοι πολιτικῶς, οὐχ' ἦσαν συνεδέοντο ἠθικῶς ἀπὸ τῆς ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς διὰ θρησκευτικῶν τιμῶν τελετῶν καὶ ἔθνικων πανηγυρίων. Καὶ αἱ μὲν τελεταὶ ἦσαν πολυπληθεῖς, αἱ δὲ κυριώτεραι πανηγυρεῖς ἦσαν τὰ Πύθια, τελούμενα ἐν Δελφοῖς, καὶ τῆς τιμῆς τοῦ Ἀπόλλωνος, τὰ Ἰσθμια, τελούμενα ὑπὸ τῶν Κορινθίων ἐπὶ τοῦ ἰσθμοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ Ποσειδῶνος, τὰ Νεμέα, τελούμενα ἐν Νεμέᾳ πρὸς τιμὴν τοῦ ἐκεῖ Διός, καὶ τὰ Ὀλυμπια, τελούμενα ἐν Ὀλυμπίᾳ πρὸς τιμὴν τοῦ Ὀλυμπίου Διός, αἵτινα καὶ κατέστησαν ἡ λαμπρότερα ἔθνικα ἑορτὴ τῶν Ἑλλήνων.

Διὰ τῶν θρησκευτικῶν τελετῶν καὶ ἔθνικων ἑορτῶν, αἵτινες ἐφαιδρύνοντο δι' ἀγῶνων μουσικῶν, ποιητικῶν, φιλολογικῶν καὶ πρὸ πάντων γυμναστικῶν, συνεδέοντο πρὸς ἀλλήλας αἱ ἑλληνικαὶ πολιτεῖαι καὶ ἀπετελεῖτο οὕτω ἠθικὴ καὶ

θρησκευτικὴ ἐνότης. Οὐχ' ἦσαν ἡ ἠθικὴ καὶ θρησκευτικὴ αὕτη ἐνότης δὲν ἦτο τοιαύτη, ὥστε νὰ παριστᾷ αὐτὰς ὡς ἐν ὅλον ἔθνος. Ἐπειδὴ δὲ τὸ αἶσθημα τῆς ἐνότητος ὑπῆρχεν ἀνεκάθεν εἰς αὐτὴν τὴν φύσιν, τοῦ Ἑλλήνος, διὰ τοῦτο αἱ ἑλληνικαὶ πολιτεῖαι ἠσθάνθησαν ἐνωρὶς τὴν ἀνάγκην τελειότερας τινὸς καὶ ἰσχυρότερας ἐνώσεως αὐτῶν, ὥστε καὶ ἰσχυραὶ νὰ ᾔνοι καὶ νὰ προστατεύωσιν ἀλλήλας διὰ κοινῆς καὶ ἐμοθόμου συμπράξεως. Ὁ Ἄμφικτιον λοιπὸν, ἀδελφὸς τοῦ Ἑλλήνος, συνέστησε, καθὰ παρεδέχοντο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, τὸ περιώνυμον Ἀμφικτιονικὸν Συνέδριον, ὅπερ περιελάμβανε κατ' ἀρχὰς μὲν δώδεκα ἑλληνικὰ φύλα, ἀποτελοῦντα πολλὰς ἐλευθέρων πολιτειῶν, ἀκολούθως δὲ συμπεριέλαβεν ὀλόκληρον σχεδὸν τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ Ἀμφικτιονικὸν τοῦτο συνέδριον ἤδρευεν ἐν Δελφοῖς ἢ ἐν Ἀθήνῃ πλησὸν τῶν Θερμοπυλῶν, κατὰ τὴν διάφορον ὥραν τοῦ ἔτους, ἀπετελεῖτο δὲ ἀπὸ τοῦς ἀντιπροσώπους ὄλων τῶν ἠνωμένων πολιτειῶν, καὶ ἔργον αὐτοῦ ἦτο νὰ προσδρεύῃ τῶν κοινῶν θρησκευτικῶν τελετῶν, νὰ ἔχῃ τὴν προστασίαν καὶ ἐφορίαν τοῦ ναοῦ, παρ' ᾧ ἤδρευε, καὶ νὰ παρέχῃ κοινὴν προστασίαν καὶ ὑπεράσπισιν εἰς τὰς ἠνωμένας πολιτείας. Ἀκολούθως δὲ ἀνέλαβε καὶ τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἔργον νὰ διατηρῇ τὴν ἀρμονίαν μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν πολιτειῶν, διαλύον εἰρηρικῶς, ὡς ἀνώτατον δικαστήριον, τὰς μεταξὺ αὐτῶν διαφορὰς, καὶ ἐπαναφέρον τὴν φιλίαν καὶ ἀδελφότητα μεταξὺ αὐτῶν. Ὡς δικαστήριον δὲ, τοιοῦτον ἔχον ἔργον, παριστᾷ τὴν πρώτην καὶ θεμελιώδη ἰδέαν τῶν νεωτέρων πολιτικοφιλοσόφων καὶ πολιτειολόγων, τῶν συνηγορούντων καὶ καταγινομένων πρὸς ἰδρυσιν διεθνούς τινος Ἀρείου Πάγου, δικάζοντος τὰς μεταξὺ τῶν ἔθνῶν διαφορὰς, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ μεταξὺ αὐτῶν πολέμου καὶ διατήρησιν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, ὅπερ θέλει εἶσθαι τὸ λαμπρότερον ἔργον τῆς πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος. Ἦ ἰδρυσὶς Ἀρείου Πάγου, λέγει ὁ Σταυριάνδος, δικάζοντος τὰς μεταξὺ τῶν ἔθνῶν διαφορὰς, θέλει εἶσθαι τὸ ἀριστούργημα τοῦ πολιτισμοῦ. »

Διὰ τοῦ Ἀμφικτιονικοῦ λοιπὸν συνεδρίου, ὅπερ ἀπῆλθε τοῦ σεβασμοῦ συμπάσης τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, συνεδέοντο, ὡς εἴρηται, αἱ ἑλληνικαὶ πολιτεῖαι καὶ ἀπετέλουσαν μίαν μεγάλην ἠνωμένην ἐθνότητα, ἐν δὲ κράτος ὡς πρὸς τὰς ἐξωτερικάς αὐτῶν σχέσεις καὶ τὰ ἐξωτερικὰ αὐτῶν πράγματα, ὡς ὅα ἔλεγον οἱ νεώτεροι, ἔτοιμον πάντοτε νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ἐλευθερίαν καὶ αὐτονομίαν μιᾶς ἐκαστῆς τῶν ἠνωμένων πολιτειῶν κατὰ πάσης ἐθνικῆς προσβολῆς, κατὰ παντός ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ, καὶ κατὰ πάσης ὑβρέως. Ἰπὸ τὴν ἐποχὴν δὲ ταύτην ἦσαν ἠνωμένοι πολιτικῶς, καὶ ἀπετέλουσαν σχεδὸν μίαν μεγάλην πολιτείαν. Οὐχ' ἦσαν ἐκτός τῆς πολιτικῆς ταύτης ἐνότητος ἀπρητεῖτο καὶ ἔθνικη τις ἐνότης, ἀναγκαῖα πάντοτε πρὸς τὴν κοινὴν πρόδοον. Τὴν ἔθνικὴν ταύτην ἐνότητα, ἡ ἠσθάνθησαν, ὡς εἶπομεν, ἴσαν ἐνωρὶς οἱ Ἑλληνες, καὶ πρὸς τοῦτο κατέβρωσαν τὰς Πικελλήνους πανηγυρεῖς, ἅς ἀνωτέρω ἀναφέρομεν, ἐν αἷς διάφοροι ἐτελοῦντο ἀγῶνες, ἐν αἷς διεγωνίζοντο οἱ Ἑλλή-

νες περί τιμών και θρυβείων, περί δόξης και ἀρετῆς. Οἱ ἀγῶνες οὗτοι ἐχρησίμευον καὶ ὡς στάδιον ἀμίλλης καὶ συναδελφώσεως τῶν ἐλληνικῶν πολιτειῶν.

Ἡ σπουδαιότερα τῶν πανηγύρεων τούτων ἦτο ἡ ἐν Ὀλυμπίᾳ κατὰ τετραετίαν τελευμένη, καὶ « Ὀλύμπια » ὀνομασθεῖσα, ἐν ἣ ἐτελοῦντο οἱ περιώνυμοι Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες. Ἡ πρώτη δὲ ἔδρουσε τῶν Ὀλυμπιακῶν τούτων ἀγῶνων, ἀνεφέρετο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν μέγαν Ἡρακλέα.

Ὁ Ὀλυμπιακὸς ἀγὼν κατ' ἀρχὰς μὲν ἦτο χρηματικῆς, δηλ. οἱ νικηταὶ ἐλάμβανον χρηματικὴν τινα ἀμοιβήν, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ καθ' ἣν ἐνίκησεν ὁ Μεσσήνιος Δαίλιος, κατέστη σιεφανίτης, δηλ. οἱ νικηταὶ ἐλάμβανον μόνον ἀπλοῦν ἐξ ἐλαίας στέφανον. Ὁ ἐλληνικὸς λαὸς, μὴ λατρεύων τὴν ὕλην, ἀλλὰ τὴν ἠθικὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἰδέαν, ἀπέδιδε μεγάλην ἀξίαν καὶ τιμὴν εἰς τὸ ἀπλοῦστατον τοῦτο τιμητικὸν βραβεῖον, καθότι ὁ ἀγὼν, ὡς εἴπομεν, ἐγένετο περὶ δόξης καὶ ἀρετῆς.

Εἰς τὰ Ὀλύμπια λοιπὸν ἅπαντα σχεδὸν ἡ Ἑλλάς διεγωνίζετο τὸν λαμπρὸν ἀγῶνα τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Ἐκεῖ προτόντος τοῦ χρόνου, ἐξετελέσθησαν οἱ ἀγῶνες ἐκεῖνοι, οἵτινες τοσαύτην δόξαν καὶ τιμὴν περιεποίησαν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι. Ἐκεῖ οἱ Πανέλληνες ἀθλήται ἐδείκνυον τί δύναται νὰ κατορθώσῃ ἡ ἀσκήσις ὡς πρὸς τὴν βίωσιν καὶ τὸν υγιεῖαν, καὶ ποίους ὑπερασπιστὰς τῆς ἐλευθερίας δύναται νὰ ἀναδείξῃ τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος. Ἐκεῖ συνέρρον οἱ ἀθληταὶ ἐξ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκ πάσης χώρας. Ἐκεῖ καὶ βασιλεῖς ἀκόμη διεγωνίζοντο, καὶ νικῶντες ἐλάμβανον ἀπλοῦν ἐξ ἐλαίας στέφανον!

Ὁ Ἡρόδοτος, ἀναφέρει, οἱ πολλοὶ ἔνδοξοι ἄνδρες ἐνίκησαν τεθρίπῳ εἰς τὰ Ὀλύμπια, καὶ αὐτὸν δὲ τὸν βασιλέα τῆς Σπάρτης Δημάρατον ἐγκωμιάζων, ἀναφέρει, οἱ πρὸς τοῖς ἄλλοις λαμπροῖς αὐτοῦ ἔργοις, τεθρίπῳ εἰς τὰ Ὀλύμπια ἐνίκησεν. Ἐκεῖ οἱ ποιηταὶ ἀπήγγελλον τὰ ποιήματά των, καὶ οἱ ἱστορικοὶ ἀνεγίνωσκον τὰς ἱστορίας των. Ἐκεῖ δὲ ἐλάμπεν ἡ ἐλληνικὴ διάνοια καὶ μεγαλοφυΐα. Ἐκεῖ ὁ Ἡρόδοτος, ἐν μέσῳ τοῦ χειροκροτούμετος Πανελληνίου, ἀνεγίνωσκε τὰς ἱστορίας του, παριστῶν τὰ ἔργα καὶ τοὺς θριάμβους τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους. Ἐκεῖ ὁ Θουκυδίδης, κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἱστοριῶν τοῦ Ἡροδότου, ἐδάκρυεν, οὗτος δὲ εἶπε τῷ πατρὶ τοῦ μεγάλου ἱστορικοῦ τοὺς περιωνύμους ἐκείνους λόγους, «ὄργᾳ ἡ φύσις τοῦ υἱοῦ σου πρὸς μαθήματα», προλέγων τὸ μέγα μέλλον τοῦ Θουκυδίδου, ὅστις καὶ κατέστη ὁ μέγας καὶ ἔνδοξος ἐκείνος ἱστορικός, ὃν ἐδόξασεν ὀλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης. Ἐκεῖ τέλος ἐφάνετο ἡ μεγάλη ὑπεροχὴ τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους, παριστῶντος τὴν ἐλευθερίαν, τὰ φῶτα καὶ τὸν πολιτισμὸν ἀπέναντι τῶν ἄλλων γνωσῶν τότε ἐθνῶν, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας καθιερώθη καὶ τὸ ῥητὸν ἅπας μὴ «Ἕλληνας ἔαρθαρος», ὅπερ ἐσήμαινε, ὅτι μόνον οἱ Ἕλληνες εἶχον τότε παιδείαν καὶ ἀρετὴν, ἐλευθερίαν καὶ πολιτισμὸν, καθότι, ὡς μαρτυρεῖ ἡ ἱστορία, μόνον ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἦτο τότε πεπολιτισμένος καὶ ἐλεύθερος.

Ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις λοιπὸν συνηνοῦντο φιλικῶς καὶ συνεδέοντο ἔθνικῶς αἱ διασπαρμέναι καὶ ἀνεξάρτητοι ἐλληνικαὶ πολιτεῖαι. Τὰ Ὀλύμπια ταῦτα ἐλαμπούθησαν ἰδίως μετὰ τοὺς κατὰ τῶν Περσῶν Ἑλληνικοὺς θριάμβους καὶ τὰ ἐνδοξὰ τρόπαια, ἅτινα οἱ Ἕλληνες ἤγειρον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Τὰ Ὀλύμπια ταῦτα κατέστησαν λαμπρὰ ἔθνικα ἑορτῆ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων. Οἱ δὲ Ὀλυμπιονικαὶ ἐτιμῶντο πανταχοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου.

Ἀπὸ τῆς 59 Ὀλυμπιάδος, λέγει ὁ ἔθνικὸς ἡμῶν ἱστορικός Κωνστ. Παπαρηγόπουλος, ἤρχισαν ἀνεγειρόμενοι οἱ τῶν νικητῶν ἀνδριάντες, οἵτινες ἀδιακόπως κατὰ πᾶσαν τετραετίαν πολλοὺς λαμπρασιζόμενοι, συνετέλεσαν παραδόξως εἰς τὸν καλλωπισμὸν τοῦ πεδίου τῆς Ὀλυμπίας. Ἐπειδὴ δὲ ὑπῆρχον ἐκεῖ καὶ ἄλλα ἄπειρα ἀριστοτεχνήματα, ἱερά, βωμοί, ἀγάλματα, ὄντο παλλὰ

πεποιημένα ἐκ χαλκοῦ, ἀργύρου, χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος, τὸ πεδῖον ἐκεῖνο, ὅπερ ἦτο καὶ φήσει μαγευτικώτατον, εἶχε καταντήσῃ ἐν ἐκ τῶν θαυμάτων τῆς Οἰκουμένης καὶ ἄξιον τῇ ἀληθείᾳ τῆς χάριτος, τῆς εὐφρίας καὶ τῆς λαμπρότητος τοῦ ἔθνους, τοῦ τελοῦντος ἐνταῦθα τὴν ἑορτὴν αὐτοῦ.»

Ἐκεῖ ὑπῆρχε προσεῖ λαμπρότατος Ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διός, καὶ τὸ περιώνυμον αὐτοῦ ἀγαλμα, ὅπερ ἦτο ἔργον τοῦ Ἀθηναίου Φειδίου, ὅστις κατεσκεύασεν αὐτὸ ἐξ ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ κατὰ τὴν 86 Ὀλυμπιάδα. Τὸ ἀγαλμα τοῦτο ἦτο λαμπρὸν καὶ ἀξιοθαύμαστον ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε πάντοτε θεωρεῖται, ὅτι ἀπετέλει ἐν ἐκ τῶν λαμπροτέρων ἀριστουργημάτων τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.

Τοιαῦτα ἦσαν αἱ ἔθνικα ἑορταὶ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ τοιοῦτος πρὸ πάντων ὁ Ὀλυμπιακὸς ἀγὼν, ὅστις, θεωρούμενος ὑπὸ τὴν ὑψηλοτέραν αὐτοῦ ἐποψίν, καταδεικνύει ὅποσον μέγα ἠθικῶς ἦτο τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, ὅπερ τοσαῦτα κατόρθωσε, καὶ ὅπερ ὑπῆρξεν ὁ διδάσκαλος τῆς ἀνθρωπότητος, εἶναι δὲ πάντοτε ἡ δόξα τῆς παγκοσμίου ἰστορίας.

Ἀνανέωσις καὶ ἐντελεστέρα ἀνάπτυξις, ἐν γένει δὲ τελειοποίησις τῶν Ὀλυμπιακῶν τούτων ἀγῶνων εἶναι αἱ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους τελούμεναι παγκόσμιαι ἐκθέσεις, ἐν αἷς τὰ διάφορα ἔθνη διαγωνίζονται καὶ ἀμιλλῶνται ἐν τῷ σταδίῳ τῆς προόδου. Ἡ ἰδέα τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων εἶναι ἡ πρώτη καὶ θεμελιώδης ἰδέα, ἐφ' ἣς ἰδρύθησαν αἱ Παγκόσμιαι ἐκθέσεις, ἦτοι οἱ νεώτεροι ἀγῶνες τῆς παγκοσμίου προόδου καὶ τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ. Ἡ μεγάλη λοιπὸν αὕτη καὶ λαμπρὰ ἰδέα τῶν ἐκθέσεων, ἐφ' ἣ καυχῶνται τὰ νεώτερα ἔθνη, δὲν εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ καὶ τελειότερα πραγματοποιήσις τῆς ἰδέας ἐκείνης τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, οἵτινες καταδεικνύονται ὡς θέσαντες τὰ θεμέλια πάσης μεγάλης ἰδέας καὶ πάσης μεγάλης προόδου, δι' ἣν καυχᾶται ὁ νεώτερος πολιτισμὸς.

Ἐν ταῖς Παγκόσμιαις ἐκθέσεσι πρὸ πάντων καταφαίνεται ἡ πρόοδος τῶν ἐθνῶν καὶ ἡ συναδελφώσις τῶν λαῶν. Αἱ παγκόσμιαι αὗται ἐκθέσεις εἶναι ἡ λαμπροτέρα ἑορτὴ τῶν πεπολιτισμένων λαῶν καὶ ἡ ὠραιότερα εἶκὼν τῆς προόδου αὐτῶν.

Ἐν ταῖς Παγκόσμιαις ἐκθέσεσι, λέγει ὁ Ἰωάννης Σούτσος, τὰ προϊόντα τῆς παγκοσμίου βιομηχανίας φιλοφρόνως συναντῶνται, καὶ φύλα καὶ ἔθνη ἀλλότρια πρὸς ἄλληλα ὡς μέλη τῆς αὐτῆς οἰκογενείας ἀδελφικῶς περιπτύσσονται. Καὶ οὔτως ἔθνη τὰ πρωταγωνιστοῦτα ἐν ταῖς παγκόσμιαις ἐκθέσεσιν εἶναι οἱ πιστότεροι ἀντιπρόσωποι καὶ οἱ ἐπιφανέστεροι πρωταθληταὶ τῆς ἀνθρωπίνης προόδου.»

Τὰ ἔθνη, συνεργαζόμενα διὰ τῶν παγκοσμίων ἐκθέσεων εἰς τὴν κοινὴν πρόοδον, ἀποτελοῦσι τὴν ὠραίαν εἰκόνα μιᾶς μεγάλης οἰκογενείας, ἣς τὰ μέλη κατεργάζονται καὶ προάγουσι τὴν γενικὴν εὐδαιμονίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐκτὸς τῶν παγκοσμίων ἐκθέσεων καθιερώθησαν καὶ τελοῦνται καὶ ἔθνικα ἢ τοπικὰ ἐκθέσεις, ἐν αἷς δὲν διαγωνίζονται τὰ ἔθνη πρὸς ἄλληλα, ἀλλὰ τὰ ἄτομα ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους, ἀμιγλῶμενα ποῖον νὰ φανῇ πρωταγωνιστοῦν ἐν τῇ ἔθνικῇ δραστηριότητι καὶ προόδῳ, καὶ διαφιλονικιοῦντα πρὸς ἄλληλα περὶ βραβεῖων καὶ τιμῶν.

Τοιαῦτα ἔθνικα ἐκθέσεις εἶναι καὶ αἱ ἐν Ἀθῆναις τελούμεναι ἐκάστοτε Ὀλυμπιακαὶ ἐκθέσεις, αἵτινες καὶ αὗται δεικνύουσιν ἐκάστοτε τὰς προόδους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. (ἀκολουθεῖ).

I. Δ. Γ.

Ὁ ἄρτος καὶ ἡ διατίμησις

Δι' ἀμοιβαίων ὑποχωρήσεων ἡ ημετέρα ἀστυνομία καὶ οἱ παρ' ἡμῶν ἀρτοποιοὶ συμφώνησαν περὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου καὶ κατηνάσθη ἡ ἐκ τῆς

ἐλλείψεως αὐτοῦ ἐπικρατήσασα ἐνταῦθα συγκίνησις ἐπὶ τινὰς ἡμέρας. Οὐδ' ἦσαν καὶ μετὰ τὴν συμβιβασμὸν τοῦτον καὶ τὴν ἐπανάλυσιν τῆς παραγωγῆς τοῦ ἀρτοκαίου κατὰ ποσὸν ἄρτου τῆ πόλεως, οἱ ἀρτοποιοὶ διαμαρτυροῦνται, ἰσχυρίζόμενοι ὅτι ἡ παρὰ τῆς Ἀστυνομίας ὁρισθεῖσα τιμὴ τοῦ ἄρτου εἶναι ἀσύμφορος αὐτοῖς καὶ ὅτι ζημιῶσι αὐτοὺς τὰ μέγιστα, ἐξακολουθοῦσι δ' ἐξαιτούμενοι περαιτέρω ἀξίαν τῆς τιμῆς καὶ ἐξηγοῦσι τὴν παραδοχὴν τῆς νέας διατιμῆσεως ὡς ἐνδείξιν τοῦ πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ τόπου σεβασμοῦ των καὶ ὡς ἀποφυγὴν σπουδαιότερων περιπλοκῶν.

Οὕτω τὸ ζήτημα τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου ὑφίσταται πάντοτε ἐν μέσῳ ἡμῶν, ἔτοιμον νὰ προκαλέσῃ σκάνδαλα, ἴσως δὲ καὶ παραγὰς θλεθρίας διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν. Ὑπὸ τοιαύτην θέν ἐποψίν λαμβανόμενον τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ἀξίον προσοχῆς καὶ ἐρεύνης.

Εἴπομεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ὅτι τὸ σύστημα τῶν ἐπισήμων καὶ ὑποχρεωτικῶν διατιμῆσεων τῶν ὠνίων τῆς πρώτης ἀνάγκης ἐπαλαιώθη καὶ μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐγκατελείφθη παρ' ὅλω σχεδὸν τῶν πολιτειῶν, καὶ ὅτι οὐδεὶς λόγος ὑφίσταται καὶ παρ' ἡμῶν, ἵνα τὸ σύστημα τοῦτο τῶ παραχρημένων χρόνων ἐξακολουθῇ λειτουργοῦν ἐν ταῦθα. Φρονούμεν μάλιστα, ὅτι παρ' ἡμῶν ὑφίστανται πολλοὶ ἐπιπρόσθετοι λόγοι ὑπὲρ τῆς τελείας κατηγήσεως των. Αἱ διατιμῆσεις παρ' ἡμῶν δὲν ἔχουσι λόγον ὑπάρξεως, διότι συντρέχουσιν ἤδη ἅπαντες οἱ λόγοι οἵτινες ἀλλοχού ἐπέφερον τὴν κατάργησίν των' ἐλευθερία συναλλαγῆς ἐλλείψις ἐξαιρετικῶν προνομίων, εὐρύς συναγωνισμὸς, μέσα συγκοινωνίας πρόχειρα, κατάρτησις τοῦ εἴδους εἰς πολλὰς χεῖρας καὶ τὰ παρῶν ἅτινα ἀποκλείουσι τὴν ἰδέαν τῶν συνεννοήσεων ἢ ἀντιβιασμών, οὓς αἱ διατιμῆσεις προέθεντο νὰ περιλάβωσιν ἢ ἀποσοθῶσιν, ὑπάρχουσι καὶ παρ' ἡμῶν.

Ἄλλ' ἐνταῦθα εἴπομεν, ὅτι ὑπάρχουσι καὶ ἐπιπρόσθετοι λόγοι συνηγοροῦντες εἰς τὴν κατάργησίν των. Παρ' ἡμῶν αἱ διατιμῆσεις μόνον καταχρήσεις δύνανται νὰ ἔχωσιν ὡς συνέπειαν. Διὰ τὴν διατιμῆσεων πολλὰ ἄστυνομια ἐκαρπώθησαν παρὰ τῶν ἀρτοποιῶν παράνομα ἐφέλη διὰ τῶν διατιμῆσεων ἀφ' ἑτέρου καὶ οἱ ἀρτοποιοὶ πολλάκις ἐξησφάλισαν εἰς ἑαυτοὺς ὑπερβολικὰ κέρδη ἀπὸ συναγωνισμοῦ καὶ ἐναντίον τῆς ἀξίας τῆς πρώτης ὕλης. Μόνον ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς συμφωνίας τοῦ συμφέροντος τῶν ἀρτοποιῶν πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ σίτου ἢ τοῦ ἀλεύρου δύναται ἡ ἐπίσημος διατιμῆσις νὰ ᾖ ἀποτελεσματικὴ καὶ δίκαια: διότι ἐάν ἡ διατιμῆσις ἐπιβάλλῃ ζημίαν εἰς τοὺς ἀρτοπώλας, οὗτοι θὰ εὐρωσὶ τὸν τρόπον τῆς ἀποφυγῆς τῆς, ἢ νοθεύοντες ἢ κακῶς ζυγίζοντες τὸ ἄρτον. Ἐν τουναντίον ἡ διατιμῆσις ἐπιτρέπη αὐτοῖς δυσανάλογον κέρδος, τὸ κέρδος τοῦτο ἀφαίρεται ἀδίκως ἀπὸ τοῦ λαοῦ καὶ διανέμεται μετὰ τὰς τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἀρτοποιῶν. Τὸ ζήτημα θέν τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου μόνον διὰ τῶν γενικῶν ὄρων τῆς ἐμπορίας καὶ τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ, καὶ τοῦ νόμου τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως δύναται νὰ λυθῇ εὐλόγως κατὰ τὸ δίκαιον καὶ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Αἱ ἄστυνομικαὶ διατιμῆσεις περιτελοῦσιν, ἐπὶ τὰς δι' ἔχουσι τὰ ἐναντία τῶν δι' αὐτῶν ἐπιδικωμένων ἀποτελέσματα, πολλάκις δὲ δύνανται καὶ παραγῆ ἐπικινδύνους εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν νὰ ἐπιφέρωσι.

Διὰ τούτου δὲν συνιστῶμεν καὶ τὴν ἐκ τῶν ἐσχῶν Ἀστυνομικῶν διατάξεων διαγραφὴν τῶν διατιμῆσεων καὶ ἡμᾶς αὗται δὲν νὰ ὑφίστανται ὡς ἀπειλὴ καὶ φοβητρὸν πάσης μεταξύ τῶν ἀρτοποιῶν συνεννοήσεως καὶ ὡς ἀντιδραστικὸν καὶ αὐτῆς μέτρον, χειριζόμενον ἐμφρόνως καὶ τιθέμενον εἰς ἐνέργειαν ἐπὶ τὰς περιστάσεις ἀπαταῖς τὴν ἐφαρμογὴν του.

Ἡ Ἀστυνομία ἐπὶ τῆς κατασκευῆς καὶ πωλήσεως τοῦ ἄρτου ἔχει ἄλλα καθήκοντα πλείοντα ἐνέργεια. Πρῶτον τὴν ἐπιβλέψιν τῆς ἀκριβοῦς ζυγίσεως, δεῦτερον τὴν ἐπιβλέψιν τῆς

εν τούτοις αρτοποιίαις καθοριότητος ήτις εν πολλοίς τούτων ου μόνον είναι προβληματική, αλλά και άπιστία, τρίτον δε την επίβλεψιν της ποιότητος, ήτις πολλάκις παρ' ημίν έστιν άθυγιεινή και δ- ληθής εις την υγιειάν των ανθρώπων.

Και ταύτα μόνον ως προς τας έπιστάσεις διατι- μήσεις, δε θεωρούμεν ως άσυμφόρους και προς εκεί- νους υπέρ των έθελπίσθησαν, και θεωρούμεν πάν- τοτε υπόπτους και ύποκρυπτούσας έκτροπα. Ούχ' ήτιον θέλοντες να έκτιμήσωμεν εν άκριθεία κατά πόνον ή παρά της Άστυνομίας όρισθείσα τιμή του άρτου ήτο εύλογος και τά κατ' αυτής παράπονα των άρτοποιών δίκαια, μετεκαλέσαμεν εις τό ή- μέτερον γραφείον ένα των έμπειρων περί τά τού- τα, και ζητήσαντες έσχουμεν παρ' αυτού τας έ- πομένους πληροφορίες, και την διαβεβαίωσιν ότι ουδείς θα δύνηται ν' αντιλέξη περί της άκριθείας των.

Η τιμή του άρτου σήμεραν δέον να κανονίζη- ται δια της τιμής των άλεύρων, διότι τά άλευρα παρ' ημίν έγένοντο αντικείμενον εύρείας έμπορίας και βιομηχανίας και αντικείμενον ζωηρού συνα- γωνισμού διότι δεύτερον άπαντες οι μικροί άρτο- ποιαι παρά των άλευροποιών όφείλουσι να προμη- θεύωνται την πρώτην ύλην της βιομηχανίας των διότι τρίτον τά άλευρα δέν υπόκεινται εις άστυ- νομικήν διατίμησην διότι τέταρτον, ο μεταξυ των άλευροποιών των διαφόρων τόπων συναγωνισμός έστι τόσος πείσμων και ζώηρος, ώστε αποκλείει πάσαν υπέρμετρον κερδοσκοπίαν.

Δέον ύθεν να εξετάσωμεν εάν με την σημερινήν τιμήν των άλεύρων ήτις και ένταύθα και εν Πειραιεί και άλλαχού έστι λεπ. 42 δια τό άλευρον του άρτου της δευτέρας ποιότητος, και λεπτ. 50 δια τό του της πρώτης ποιότητος, ή κατά την άστυ- νομικήν διατίμησην τιμή του άρτου της δευτέρας ποιότητος εις λεπτ. 34 και ή του πρώτου εις λεπ. 40 ήται συμφέρουσα της άρτοποιίας, εάν καλύπτη την άξίαν της πρώτης ύλης και τας λοιπάς της κατασκευής δαπάνας και άφίνα αυτοίς εύλογόν τι κέρδος ως άμοιβήν της βιομηχανικής έργασίας των.

Οι άρτοποιοίαι προβάλλουσι την άπόδειξιν του άσυμφόρου δια των έπομένων περί των άκρι- θείων έγγυώτων και προκαλοῦσι πάσαν αντίρρη- σιν. Είναι γνωστόν, λέγουσιν ότι έξ 100 δκαδ. άλεύρου παράγεται άρτος β' μεν ποιότητος δκαδ. 135, πρώτης δε 130. Ο άρτος ούτος πλην της αναγκαίους αὐτῷ άξίας του άλεύρου έπιβαρύνε- ται με τέσσαρα λεπτ. κατ' δκαδ. δι' έξοδα κατα- σκευής, οδον ζυμώματος, ψυσίματος και λοιπά' εάν δε τις αναλογισθῆ την υπερίμνησιν των ήμερο- μισθίων, της καυσίμου ύλης, των ένοικίων, των διαφόρων φόρων, και τό κατατεθειμένον κεφάλαιον εις έργοστάσια και μηχανάς κτλ. βεβαίως τό πο- σόν των λεπτιών τεσσάρων, δι' των έπιβαρύνεται έκάστη δκαδ άρτου, δέν θα εύρη υπερβολικόν ή ά- φιστάμενον της άληθείας. Ο άρτος ούτος έπι- βαρύνεται προσέτι και με λεπτά τρία κατ' δκαδ, έξοδον πωλήσεως εις τά κεντρικά μέρη της άγο- ράς δια την προχειρότητα του άρτου' αλλά του έπιπροσθέτου τούτου τιμήματος δύναται τό κοι- νόν να απαλλάσθαι, προμηθεύόμενον τον άρτον του άπ' εύθείας έκ των έργοστασίων ή κλιβάνων, δέν περιέρχεται δε αυτό εις τους άρτοποιούς, άλλ' εις τους κατ' ιδίαν πωλητάς του άρτου εν τη ά- γορά, οτινες άποτελοῦσιν ιδίαν τάξιν έργαζομέ- νων και φορολογουμένων' ουχ' ήτιον και τό έπι- πρόσθετον τούτου τίμημα δέον να συμπεριληφθῆ εις την άξίαν του άρτου, έφ' όσον τουλάχιστον ή άστυνομική διατίμηση έννοεί να κανονισθῆ την τι- μήν και του εν τη άγορά πωλουμένου υπό ιδιαι- τέρων πωλητιών άρτου.

Επί τη θάσει ύθεν των άνωτέρω ύπολογιζομέ- νης της τιμής του άρτου, έχομεν τά έπόμενα έξη- γούμενα εν σχέσει προς την άστυνομικήν διατίμη- σιν του της δευτέρας ποιότητος: έκατόν δκαδές άλεύρου προς λεπτά 42 δρ. 42,00 έξοδα παρασκευής 130 δκα άρτου προς

λεπτά 4 κατ' δκαδ ρ. 3,20

Δικαίωμα πωλήσεως 135 δκα. άρτου προς λεπτά 3 κατ' δκαδ ρ. 4,05

ήτοι εν όλω αι 135 δκαδές άρτου κατ' — — — — —

στίζουσι δραχμάς 51,25

ήτοι ο άρτος β' ποιότητος κοστίζει κατ' ό- καν εις τους άρτοποιούς λεπ. 38, ενφ ή πρώτη διατίμησης έπιβαλεν αυτοίς να τον πωλώσι προς λεπ. 34 και ή νυν εν ισχύι λεπ. 36.

Επίσης κατά τον αυτόν ύπολογισμόν' έκατόν δκαδές άλεύρου α. ποιότητος άρτου προς παραγω- γήν 130 δκαδές άρτου κοστίζουσι προς λεπτά 50 Δρ. 50,00

Εξοδα παρασκευής 130 δκαδών άρτου προς λεπτ. 4 κατ' δκαδ . . . » 520

Δικαίωμα πωλήσεως 130 δκαδών άρτου προς 3 λεπτ ρ. 390

ήτοι εν όλω 130 δκα. άρτου κοστίζ. δρ. 59,10

ήτοι κοστίζει έκάστη δκαδ άρτου α. ποιότητος εις τους άρτοποιούς λεπτ. 45 1/2, ενφ ή πρώτη δια- τίμησης έπιβαλεν αυτοίς να τον πωλώσι προς λ. 40, και ή νυν εν ισχύι προς λεπτ. 42.

Καθήκον ημίν κρίναμεν να θέσωμεν υπό δη- μόσιον έλεγγον τους άνω ύπολογισμούς, ως υπε- βλήθησαν ημίν παρ' είδήμονος προς κανονικότεραν και δικαιότεραν διαρρύθμισιν του άκανθόδους ζη- τήματος. Εάν οι άνω ύπολογισμοί στηρίζονται επί των πραγμάτων και της άληθείας, ή άστυ- νομική διατίμησης κάμνει θύματα και παράγει άδικήματα, άτινα ή κοινή συνείδησις δέν έπιδοκι- μάζει. Ως έχουσιν αι άρχαι καθήκον να προλαμ- βάνωσιν ή άποσοβούσι πάσαν συνενόησιν των άρ- τοποιών προς άθέμιτον χρηματισμόν και προς βλάβην του κοινού, ταύτό νομίζομεν ότι έχουσι καθήκον και εις προστασίαν των άρτοποιών, οι- τινες άποτελοῦσι τάξιν έργαζομένων και φορολο- γουμένων, ως και πάσα άλλη παραγωγική εν τη κοινωνία τάξις.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ο Βασιλικός λόγος άνεγνώσθη και ένταύθα ά- διαφόρος. Οι άθροισμοί έδιδάχθησαν έκ πείρας, ότι τά πράγματα δέν άντικαθιστώσιν ουτε αι με- γάλαι έπαγγελίαι, ουτε αι πομπώδεις φάσεις, και ότι ή άθλιότης δέν μεταβάλλεται εις ροδίτην κατάστασιν δι' εύς λόγου, δν συνάσσει μεν ή ύπεύθυνος κυβέρνησις, άπαγγέλλει δε ο άνεύθυ- νος βασιλεύς. Και όσον μεν άφορῶ τους άρραβώ- νας του διαδόχου, ο λαός δέν έχει ν' άντείπη τι, μδλον ότι ο βασιλικός λόγος άποδίδει εις αυ- τους και πολιτικήν σημασίαν, εύχεται δε μόνον, όπως αι μετά της Γερμανίας συναπτόμεναι ήδη δια του συνοικείου τούτου σχέσεις άποβώσιν εύ- εργετικά δια την Ελλάδα, μδλον ότι έχει ύπ' όφιν του, ότι τά συνοικεία των ήγεμόνων ούδό- λως κατά την νεωτέραν έποχην μεταβάλλουσι τά φρονήματα και τάς ιδέας των ίσχυρών και των διεπόντων τας τύχας των έθνών, οτινες κανονί- ζουσι αυτά επί τη θάσει των έθνικών των συμ- φερόντων και κατά τας περιστάσεις. Όσον δε ά- φορῶ τά παχέα λόγια, άτινα ή κυβέρνησις διετύ- πωσεν εν τῷ βασιλικῷ λόγῳ, ο λαός έθεώρησεν αυτά ως εϊρωνειαν προς τό έθνος, τό όποϊον άφου συνειρήνη οικονομικώς υπό των διεπόντων τας τύχας του, έμπαίζεται ήδη υπό τούτων, προσπα- θούντων να παραστήσωσιν, αυτῷ ότι τῷ προπα- ρεσκεύασαν τον χρυσοῦν αϊώνα. Ως προς δε τά μεγάλα μεταρρυθμιστικά νομοσχέδια, άτινα ή κυβέρνησις έννοεί να μεταποιήσῃ εις νόμους δια της ψήφου των άντιπροσώπων του έθνους, ο λαός δέν βλέπει εις αυτά ουτε την έξασφάλισιν των έ- λευθεριών του, ουτε την έθνικήν πρόδόν του. *

Την προχθές τεναρτήν κατά πρόσκλησιν του κ. Νομάρχου, όστις έξέδωκε και τό αναγ- καιόν πρόγραμμα, έτελέσθη εν τῷ Μητροπολι- τικῷ ναῶ του «Ευαγγελισμού» δεξολογία επί τη

Εικοσιπενταετηρίδι του Βασιλέως. Η τελετή ά- πήρξεν εν γένει ψυχροτάτη. Καί παρευρέθησαν μεν εν αυτῇ οι κύριοι πρόξενοι εν στολή, οι δε κύριοι υπάλληλοι και αι άρχαι μεγάλης έπεδείξαντο άδι- αφορίαν, ολίγοισι δε τούτων παρευρέθησαν, και πρό πάντων δικαστικαί τινες. Έκ του λαού ου- δείς έξητωκραύγασεν. Τό δε έσπέρας έπαιάνισεν εν τη πλατεία του Γεωργίου ή μουσική. Αυτη ήτο όλη ή ένταύθα έορτή δια την εικοσιπενταε- τηρίδα του Βασιλέως. *

Πλείστοι εκ των ημετέρων συμπολιτών ά- νεχώρησαν εις Αθήνας δια τας έορτάς. Αί ρεκλά- μαι των Αθηναϊκών έφημερίδων, παραστήσαναι τας εν Αθήναις προπαρασκευάς και εν γένει τά άφορώντα την εικοσιπενταετηρίδα επί τῷ υπερβο- λικώτερον, κατώρυσαν να έξεγείρωσι την πε- ρέεργειαν του κοινού, όπερ άθρόον έσπευσεν εις Αθή- νας, μη σκεπτόμενον την άπορίαν και την άθλίαν οικονομικήν του θέσιν. Ως εκ τούτου αι έορταί, έξαιρέσει εκείνων, οτινες εύποροῦσι και έπομένους είσι λίαν δεδικοιολογημένοι, οά χρησιμεύωσι μάλλον προς έπαύξισιν της οικονομικής άθλιότη- τος πολλών οικογενειών, ών ή οικονομική θέσις δέν είναι άνθηρά, αιτινες θα εύγνωμονώσι δια τούτο άκολούθως τας αθηναϊκάς έφημερίδας, και πρό πάντων τας ύπουργικάς, άφου πεισθώσιν εν Αθήναις, ότι τά ύπ' αυτών γραφέντα δέν ήσαν ή ρεκλάμαι, γενόμεναι προς άποπλάνησιν του κοι- νού και προς μειζωνα έξόδευσιν φύλλων. Δέν ύ- πάρχει δε άμφιβολία, ότι θέλει άκολούθως παρα- σταθῆ τῷ Βασιλεῖ υπό της κυβερνήσεώς του, ότι σύμπαρ ο λαός της Ελλάδος έσπευσεν εις Αθή- νας, όπως συγχαρῆ τῷ Βασιλεῖ επί τη εικοσι- πενταετηρίδι του, καθό εύμερων οικονομικώς και εύγνωμονών προς την κυβέρνησιν, ήτις προήγαγεν αυτόν εις τοσοῦτον εύτυχίας, ώστε ούτος να μη έχη πλέον να σκέπτηται, ειμή περί έορτιών και διασκεδάσεων, δρέπων ούτω τους καρπούς των θουσιών του, κατά την περιώνυμον φράσιν του κ. Πρωθυπουργού, όστις γνωρίζει πολύ καλά να έμμεταλεύηται τας περιστάσεις, όπως διατη- ρῆται εν τη Πρωθυπουργία, ενφ ουδέν πράττει προς έλάττωσιν της κυριαρχούσης παρὰ τῷ Ελληνικῷ λαῶ οικονομικής άθλιότητος. *

Αναχωρήσας δι' Αθήνας ο Συντάκτης του «Φορολογουμένου», άνέθετο την σύνταξιν του φύλ- λου τούτου εις φίλον, φιλοτίμως άποδεχόντα αυτήν.

Γενομένων την προχθές Δευτέραν των άρ- χαιρεσιών του Νομαρχιακού συμβουλίου του Νομού μας, έξελέγησαν δια ψήφων ένδεκα κατά έννεα λευκών, πρόεδρος μενδ κ. Στεφανόπουλος, άντιπρόε- δρος δε ο κ. Τζίνος, και γραμματεῖς οι κ. κ. Γιαν- νακού και Δαλιάνης ώς δέ μέλη τῆς νομαρχιακῆς έπι- τροπῆς οι κ. Παναγιωτόπουλος, Ίωαννίδης, Χα- ράνης, Δεχουρίτης και Παπαγεωργίου. Μεγάλη ά- νεπύχθη δραστηριότης, όπως οι κύριοι Νομαρχια- κοί σύμβουλοι γίνωσι μέλη της νομαρχιακῆς έπι- τροπῆς, διότι νομίζουσιν, ότι έκτός του έκατον- ταδράχμου μισθού κατά μήνα, ον θα έχωσι, και όστις υπό τινων έξ αυτών έθεωρήθη πολύ σπου- δαῖος, θα έχωσι και τά τυχερά των, καθό δικαίου- μενοι να έξελέγγωσι προϋπολογισμοῦς δήμων και μονῶν και να προσφέρωσι πολλές έκδουλεύσεις εις εκείνους, οτινες δέν ήθελον πανή φειδωλοί ως προς την Ικανοποίησιν των! Ως εκ τούτου, ουτε οι λόγοι και ύποσχέσεις δοθησαί έτηρήθησαν, ουτε άντίθετα πολιτ. φρονήματα παρεμπόδισαν την επί τό συμφερότερον τοποθέτησιν αυτών εν τῷ Νομαρχιακῷ συμβουλίῳ, ουτε τέλος φιλοτιμίαν τινά έπέδειξαι περί της προόδου του νέου τούτου θεσμοῦ, δια μι- κράς τινος θυσίας των προσωπικών των συμφερόν- των. Ως εκ τούτου και ή κοινωνία δέν έχει με- γάλας έλπίδας περί του ότι ο θεσμός ούτος θέλει συντελέσει εις την βελτίωσιν των κοινών και την έθνικήν πρόδον.

Ο κ. Δ. Παραμυθιώτης ένεκεν άπουσίας δέν έορτάζει μεθάβριον έορτήν του άγ. Δημητρίου.

Ἐπίσης δὲν ἐορτάζει τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὁ τε-
λώνης κ. Δ. Ρεδιάδης.

— Ὁ ἱεροκήρυξ κ. Ἥλιος Βλαχόπουλος ὁμι-
λήσει τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ ἐνταῦθα ἱερῷ
ναῶ τῆς Εὐαγγελιστρίας.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Τὴν ἐξακολουθητικὴν ἐκπτώσιν τῶν σταφίδων,
δῆλον ἢ τῆς ἀγορᾶς Μασσαλίας κίνησις καὶ ἡ
ζήτησις διὰ τὸ ἔτοιμον ἐκεῖ πρᾶγμα, ἐπὶ τοῦ ὁ-
ποίου καὶ μόνου ἐγένοντο τινες πράξεις μὲ φρ. 2
καὶ 3 ἐπὶ πλέον, ἦτο μὲχρι φρ. 39 εἰς ἀνάλω-
σιν αἱ καλλίτεροι ποιότητες.

Ἐπαναλαμβάνομεν ὁμῶς ὅτι ἡ ζήτησις αὕτη,
ἦτο διὰ τὸ ἔτοιμον ἐκεῖ πρᾶγμα, ὡς ἐκ τῆς ἀνάγ-
κης νὰ καλυφθῶσι ποσὰ τινὰ προπωλημένα διὰ τὸ
τέλος τοῦ μηνὸς τούτου ε. ν. καὶ ὅτι οὐδόλως ἐ-
ζητήθη τι ἐντεῦθεν. Αἱ λοιπαὶ ἀγοραὶ Γαλλίας,
οὐ μόνον δὲν ἠκολούθησαν τὴν τῆς Μασσαλίας,
ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐχαλαρώθησαν σήμερον δὲ τό-
σον αὐταὶ ὡς καὶ ἐκείνη ἀπρακτοῦσιν ἐντελῶς, ὁ-
νομαστικῶς δ' ἔχουσι τιμὰς φρ. 37—38 ἀνά-
λωσιν.

Ἡ Ἀμερικὴ ἀγοράσασα ὡς γνωστὸν ἀρκετὰ
ποσὰ τελευταίως, ἡσχάζει ἤδη καὶ οὐδὲ εἰς τὴν
τελευταίαν τιμὴν τῶν 13/6 Cf. θέλει ν' ἀγοράσῃ τι.

Ἡ Ἀγγλίς εἰς τὰς αὐτὰς περιόδου τιμὰς, ἀπὸ
23/ καὶ ἄνω, μὲ πολλὰς ὁμῶς πράξεις.

Ἡ Γερμανία κλπ. ἕτερα μέρη, ἐπρομηθεύθησαν
ἐσχάτως ἐντεῦθεν, γενναία σχετικῶς ποσὰ, ἄνευ
ὁμῶς ἀλλοιώσεως τῶν τελευταίως δι' ἐκεῖ τιμῶν.

Ἐνταῦθα ἔχομεν τὰ μὲν Πατριὰ εἰς τὰς δραχ-
170—185, Ἡπαρχιακὰ δρ. 150—160, Κατα-
κώλου δρ. 150 καὶ τὸ ΙΟΒ χύμα εἰς τὰς ἐπαρχίας
περὶ τὰς δρ. 165, ἐκτὸς ἐννοεῖται τῶν κατωτέρως
ποιότητος γνωστῶν προσλεύσεων.

Καὶ ἐνῶ τοιαύτη ἡ ἐν συνόλῳ θέσις τῶν στα-
φίδων, ἐνταῦθα ἐγένετο πρὸ ἡμερῶν τόσος πάτα-
γος, ὥστε πᾶς τις μὴ ἐνήμερος ἤθελε πιστεύσει,
ὅτι σπουδαία μεταβολὴ καὶ δὴ ὑψώσις ἐπῆλθε.
Πομπώδη τηλεγραφήματα εἰς Ἀθηναίους ἐφημε-
ρίδας περὶ κολοσσαίων δῆθεν ἐδῶ πράξεων, μακρο-
σκελῆ δὲ καὶ πάμπολλα εἰς πᾶσαν σταφιδόφο-
ρον γωνίαν τῆς Ἑλλάδος περὶ ἐπελευθυσῶν μεγάλων
ὕψώσεων καὶ περὶ ἐπικειμένων μεγαλειτέρων
ταῦτα πάντα δὲ, σκοπίμως καὶ παρὰ κατάλληλων
ὄργάνων ἐνίων ἐνδιαφερομένων. Νομίζομεν νὰ πα-
ρῆλθεν ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν τοιαῦτα πονηρὰ τεχνά-
σματα ἐπετύγγανον, ὅλοι δὲ σήμερον οἱ ἐμπο-
ρευόμενοι, ἐνδέχεται μὲν νὰ ἐπηρεάζωνται πρὸς
στιγμὴν ἀπὸ ταῦτα ἢ ἐκείνας τὰς διαδόσεις, κα-
λῶς ὁμῶς ἐνοοῦσιν ἐν τέλει, τὴν τοῖς συμφέροι καὶ
πῶς πρέπει νὰ ἐνεργῶσιν ἀφ' ἑτέρου ὁμῶς φρονού-
μεν ὅτι, αἱ τοιαῦτα προσπαθεῖται ὅπως ἄλλοι γί-
νωσιν ὄργανα σχεδίων, διὰ τὰ ὅποια μὲ ἴδιόν των
κίνδυνον, δειλιούσι νὰ ἐνεργήσωσιν οἱ ἐνδιαφερό-
μενοι, δὲν εἶναι πολὺ ἀξιώπαινοι.

Ἐπαναλαμβάνομεν νὰ συστήσωμεν προσοχὴν
τοῖς πᾶσι, καλὴν δ' ἀντίληψιν τῆς σημερινῆς θέσεως
τοῦ εἶδους τούτου ὑπάρχουσιν ἐλπίδες καὶ εὐχαί
ὅτι ἡ ἐφετεινὴ παγκόσμιος κατανώσισ, θὰ ἦνε
μεγαλειτέρα ἢ ἄλλοτε, γεγονός ὁμῶς εἶναι, ὅτι
ἡ εἰσοδεία μας ἐφέτος, θὰ ὑπερβῇ τὴν περυσινήν
κατὰ 30 0/0 καὶ πλέον καὶ ὅτι καὶ ἡ τῆς Γαλ-
λίας εἰσοδεία ἔσται ἀνωτέρα τῆς περυσινής κατὰ
50—60 0/0 μὲ τὰς ἀφ' ἑτέρου ἀφθότους εἰσοδείας
Ἀνατολῆς, Ἰσπανίας καὶ Ἰταλίας.

Τὴν ἄχρι τοῦδε ἐξαγωγήν μὲ τὰ ὑπὸ φόρτωσιν,
ὑπολογίζομεν εἰς 85000 τόνους εἰς 85000 τόνους
δὲ, τὸ ὑπολειφθισόμενον ποσόν.

Ναύλοι περὶ τὰ 20|

Συνάλλαγμα περὶ τὰς 31 70—31 60
διὰ τὰ ἐπὶ Λονδίνου Μ. | 3

— Ὁ γνωστὸς ἐνταῦθα χοροδιδάσκαλος κ.
Ἀνδρέας Ἀλιβιζὸς ἤρχισε τὰς προγυμνάσεις του
κλπ. ἐν τῇ εὐρυχώρῳ ἀποθήκῃ τῆς νεοδημητῶν οἰ-
κίας τοῦ κ. Ν. Θεοφίλου, κειμένης πλησίον τοῦ
παλαιοῦ σχολείου Πορφυροπούλου. Βίδοποιεῖ δὲ
τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐκμάθωσι τὸν χορὸν, ὅτι ἔ-
χει καὶ ὄρας διαθέσιμους διὰ τούτους.

ΧΥΜΙΚΟΝ ΛΙΠΑΣΜΑ

σταφιδαμπέλων καὶ ἀμπέλων.

Τὸ χυμικὸν λίπασμα ὅπερ ἐγένετο γνωστὸν ἐν-
ταῦθα ἐκ προηγουμένων ἐτῶν, εἰσαγόμενον ἀπο-
κλειστικῶς παρὰ τοῦ κ. Πρ. Τζούκολη, τῆς Δι-
ευθυντοῦ τοῦ ἐν Πάτραις Ἀερίφωτος καὶ προσε-
χόμενον ἐκ τοῦ ἐν Μιλάνῳ μεγάλου ἐργοστασίου
«Χυμικῶν προϊόντων» τοῦ κ. Α. Φόγγελ καὶ Σα.
ἔφθασεν ἐνταῦθα καὶ πωλεῖται εἰς μικρὰς καὶ με-
γάλας ποσότητας.

Γίνεται δὴλον προσέτι ὅτι οἱ θέλοντες ἐκ τῶν
κτηματιῶν νὰ ἔχωσι χυμικὸν λίπασμα κατάλλη-
λον εἰδικῶς δι' ὄρισμένον κτῆμα καὶ πρὸς ἀνα-
πλήρωσιν τῶν ἐλλειπόντων συστατικῶν ὄρισμένου
ἐδάφους, δύνανται νὰ ἔχωσι τοιοῦτον ἀποστέλλον-
τες εἰς τὸ ἄνω ἐργοστάσιον, διὰ τοῦ κ. Τζούκολη,
ποσότητα τινὰ χύματος τοῦ πρὸς λίπανσιν ἀγροῦ,
πρὸς ἀνάλωσιν, ἀλλ' ἐντοιαύτῃ περιπτώσει ἡ παραγ-
γελία δὲν δύναται νὰ ἦναι ἐλάσσων τῶν 50 σάκκων.

Γίνεται προσέτι δὴλον ὅτι οἱ θέλοντες ἐκ τῶν
κτηματιῶν διὰ τοῦ χυμικοῦ λιπάσματος νὰ πα-
ράξωσι καρποὺς προσομοίους ἄλλων ἀγρῶν, ἢ με-

ρῶν δύνανται ν' ἀποστείλωσι ποσότητα τινὰ χύ-
ματος ἐκ τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου ἀγροῦ χωριστὰ
καὶ νὰ ἔχωσι τὸ ἀναγκαῖον αὐτοῖς λίπασμα, ἀλλ'
ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ παραγγελία των δὲν
πρέπει νὰ ἦνε ἐλάσσων τῶν 100 σάκκων.

Αἱ παραγγελίαι πρέπει νὰ δοθῶσιν ἐγκαίρως
ἵνα παρασκευασθῇ τὸ λίπασμα καὶ φθάσῃ ἐνταῦθα
ἐν καιρῷ καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς λυπάνσεως
τῶν κτημάτων.

Πληρέστεραι πληροφορίες παρὰ τοῦ κ. Πρ.
Τζούκολη, οἰκίας κ. Κλ. Παπαθεοδώρου.

Πρὸς ἀποφυγὴν παραποιήσεων γίνεται δὴλο-
ν ὅτι οἱ σάκκοι τοῦ λιπάσματος τοῦ ἄνω ἐργοστα-
σίου φέρουσι τὴν κάτωθι σφραγίδα.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΘΗΝΩΝ ΠΑΛΟΙΟΝΗΗΣΟΥ.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τετάρτης 5 Ὀκτωβρίου, τὸ δρομολόγιον τῶν ἀμαξοστοιχιῶν τροποποιεῖται
ὡς ἀκολουθῶς.

Γραμμὴ Πειραιῶς, Ἀθηνῶν, Κορίνθου, Αἰγίου, Πατρῶν.

ΑΝΟΔΟΣ

Ἀναχωρήσεις	—	Ἐκ Πειραιῶς	6.45 π. μ.	11.20 π. μ.	8. π. μ.
»	—	Ἐξ Ἀθηνῶν	7.15 »	11.50 »	8.35 »
Ἀφίξεις	—	Ἐξ Κορίνθου	10.35 »	2.50 »	12.10 »
»	—	Ἐξ Αἰγίου	2.52 »	6.04 »	
»	—	Ἐξ Πατρῶν	4.45 »	7.30 »	

ΚΑΘΟΔΟΣ

Ἀναχωρήσεις	—	Ἐκ Πατρῶν	7. π. μ.	11.25 π. μ.	
»	—	Ἐξ Αἰγίου	8.52 »	12.50 »	
»	—	Ἐκ Κορίνθου	4.40 μ. μ.	4. — μ. μ.	4.55 μ. μ.
Ἀφίξεις	—	Ἐξ Ἀθηνῶν	4.45 »	7.05 »	5.43 »
»	—	Ἐξ Πειραιῶς	5.15 »	7.30 »	6.15 »

Γραμμὴ Κορίνθου, Ἄργους, Ναυπλίου, Μύλων.

Ἀνοδος		Καθόδος	
Κορίνθος	— Ἀναχωρήσεις 3.05 μ. μ.	Ναύπλιον	— Ἀναχωρήσεις 9.55 π. μ.
Ἄργος	— Ἀφίξεις 5.22 »	Μύλοι	— » 9.55 »
Ναύπλιον	— » 5.55 »	Ἄργος	— » 10.30 »
Μύλου	— » 6. »	Κορίνθος	— Ἀφίξεις 12.45 »

Σημείωσις— Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ἀμαξοστοιχίαι τοπικαί, ἐμπορικαὶ καὶ δι' ἐπιβάτας
λειτουργοῦσι καθ' ἑκάστην μεταξὺ Κορίνθου—Ἀκράτας, Πατρῶν—Ἀκράτας, Ναυπλίου—Ἄργους—
Μύλων καὶ ἀντιστρόφως.

Ἐκ τοῦ ἐν τῇ παραλίᾳ Πατρῶν σταθμοῦ, ὅπουθεν θέλουσιν ἀναχωρεῖ καὶ ὅπου θὰ φθάνωσι πᾶσαι
αἱ ἀμαξοστοιχίαι, θὰ χορηγοῦνται τὰ εἰσιτήρια καὶ θὰ ἐνεργῆται μόνον ἡ παράδοσις καὶ παραλαβὴ
τῶν ἀποσκευῶν τῶν ἐπιβατῶν. Ἡ παραλαβὴ καὶ παράδοσις τῶν ἐμπορευμάτων θέλει ἐξακολουθῆσαι
ὡς μέχρι τοῦδε μόνον εἰς τὸν κεντρικὸν σταθμὸν Πατρῶν (ἄγ. Διονύσιος)

Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Διευθύνσεως.